

Cộng Đoàn Thánh Martin de Porres

ĐỒNG HÀNH

Số 14
Tháng 4, 2007

T H O N G B Á O

Chương trình Tuần Thánh và Lễ Phục Sinh

Thứ Năm Tuần Thánh (5/4): Lễ Mỹ

7pm - Thánh Lễ Tiệc Ly tại nhà thờ
St. Michael Downtown

Thứ Sáu Tuần Thánh (6/4): Lễ Việt Nam

6pm - Đi Đàng Thánh Giá và Suy Tôn
Thánh Giá tại nhà thờ Westside

Thứ Bảy Tuần Thánh (7/4): Lễ Việt Nam

7pm - Đại Lễ vọng Phục Sinh tại nhà thờ
Westside

Chúa Nhật Phục Sinh (8/4): Lễ Việt Nam

1pm - Đại Lễ Phục Sinh tại nhà thờ
Westside

Lễ Việt Nam

Mỗi Chúa Nhật đầu tháng vào lúc 1g chiều
ngày 6 tháng 5 năm 2007 tại nhà thờ Westside.

Niên Liễm 2007

Vì vật giá tăng, bắt đầu từ năm nay xin quý vị
vui lòng đóng niên liễm \$30/một năm thay
vì \$20 như trước đây.

Đáp Ca: Chúa ơi sao Chúa bỏ con

CN 1/4 : Is 50:4-7 / Pl 2, 6-11 / Lc. 19, 28-40
CN 8/4 : Cv 10: 34a, 37-43 / Cl 3: 1-4 / Ga 20,1-9
CN 15/4: Cv 5: 12-16 / Kh 1:9-11a, 12-13, 17-19 / Ga 20:19-31
CN 22/4: Cv 5:27-32, 40b-41 / Kh 5:11-14 / Ga 21: 1-19
CN 29/4: Cv 13:14, 43-52 / Kh 7:9, 14b-17 / Ga 10:27-30

Ý chỉ cầu nguyện của Đức Thánh Cha tháng 4-2007

Ý chỉ chung : Cầu cho mọi Kitô hữu khi tự để Chúa
Thánh Linh soi sáng hướng dẫn biết hằng say và trung tín
đáp lại tiếng gọi nên thánh đại đồng.

Ý chỉ truyền giáo: Cầu cho ơn gọi linh mục và tu sĩ
được tăng thêm ở Bắc Mỹ và các nước Thái Bình Dương,
hầu có thể đáp ứng tương xứng các nhu cầu mục vụ và
truyền giáo cho các dân tộc sống trong vùng.

Mùa Phục Sinh

Lễ Phục Sinh ngày trọng đại nhất trong năm, ngày Chúa
Kitô chiến thắng. Lễ này được tiếp diễn không những
trong Tuần Bát Nhật mà còn được kéo dài trong suốt tám
tuần lễ.

Trong mùa này Giáo Hội thường dùng tiếng tụng hô vui
mừng "Alleluia" trong các thánh lễ và kinh nguyện. Trong
Mùa Phục Sinh còn có Lễ Thăng Thiên: Tuần Bát Nhật Lễ
Hiện Xuống; Lễ Chúa Thánh Thần.

Màu sắc Mùa Phục Sinh là màu trắng, nhưng trong ngày
Lễ Hiện Xuống, Giáo Hội dùng màu đỏ, màu của lửa.

Tuần Thánh

Tuần Thánh bắt đầu từ Chúa Nhật Lễ Lá và kết thúc với Lễ Phục Sinh.
Tuần Thánh được chia ra như sau: Mùa Chay chấm dứt vào buổi chiều
Thứ Năm Tuần Thánh.

Từ Thứ Năm Tuần Thánh đến chiều Chúa Nhật Phục Sinh là thời gian
"Tam Nhật Vượt Qua" (Tridium pascal): đó là ba ngày dành tôn kính
cuộc Vượt Qua của Chúa Kitô (sự chết và sự sống lại của Chúa).
Sau Tuần Thánh chúng ta bước vào Mùa Phục Sinh gồm có năm mươi
ngày diễn lại các biến cố Phục sinh.

Tam Nhật Vượt Qua:

✠ **Sáng Thứ Năm Tuần Thánh,** Đức Giám Mục dâng thánh lễ được gọi
là lễ "Làm Phép Dầu" vì ngài làm phép dầu để dùng trong các phép Bí
Tích (dầu dùng xức cho kẻ liệt, dầu để xức cho các người dự tòng và
nhất là dầu dùng trong các Bí Tích Rửa Tội, Thêm sức và Truyền Chức
Thánh.)

Chiều Thứ Năm thì cử hành Thánh Lễ Tiệc Ly. Thánh Lễ này đặc biệt
kỷ niệm việc thiết lập Bí Tích Thánh Thể. Bài Phúc Âm đọc trong thánh
lễ này được trích ra từ Phúc Âm thánh Gioan; nghi thức rửa chân
(Gioan 13 1-17). Sự điệp thật là đơn giản: noi theo gương của Chúa
Kitô, người Công giáo ở giữa thế gian không phải để được kẻ khác
phục vụ mà chính là để phục vụ kẻ khác. Nghi thức này được diễn ra
sau bài giảng : linh mục chủ tế là người đi rửa chân cho 12 người đại
diện cho cộng đoàn.

Sau thánh lễ Minh Thánh Chúa được dời khỏi Nhà Tạm để cất vào một
nơi đặt biệt gọi là "nơi cất tạm thời". Cho đến đêm Phục sinh thì không
có thánh lễ. Trong buổi chiều Thứ Sáu Tuần Thánh giáo dân thường có
thói quen tụ họp lại nơi đặt "tạm Minh Thánh Chúa" mà đọc kinh cầu
nguyện và thường là đọc bài Phúc Âm của thánh Gioan " Giờ của Chúa
Giêsu: Lễ Vượt Qua của Chiên Thiên Chúa" (Từ chương 13 đến 17)

✠ **Ngày Thứ Sáu Tuần Thánh** kỷ niệm cuộc Khổ Nạn và Sự Chết của
Chúa Kitô. Nghi lễ cử hành trong buổi chiều được diễn ra trong im
lặng. Bài Phúc Âm nói về cuộc Khổ Nạn của thánh Gioan được đọc lên
(Gioan 17 và 1. Các nghi lễ trong ngày này là lời cầu khẩn tổng quát
tiếp đến là bài đọc Phúc Âm và suy tôn Thánh Giá. Trong ngày Thứ
Sáu, giáo dân được rước lễ nhưng không có thánh lễ.

✠ **Ngày Thứ Bảy Tuần Thánh:** là một ngày yên lặng và chờ đợi. Trong
ngày này không có thánh lễ cũng như không có rước lễ, chỉ chờ đợi
việc táng xác Chúa Kitô vào hầm mộ. Giáo dân suy gẫm về việc Chúa
Kitô đi xuống cõi Âm ty và giáo dân hướng về đêm sắp đến là lúc Chúa
Kitô sống lại.

Đêm Thứ Bảy rạng ngày Chúa Nhật là Một Đêm Thánh Vô Cùng cho
suốt năm Phụng Vụ. Một nghi lễ dài được gọi là "Đêm Canh Thức Vượt
Qua". Đêm Canh Thức được chia ra bốn phần:

1. Phụng vụ Ánh Sáng: trong đêm tối, linh mục đốt lửa lên rồi làm
phép lửa và dùng lửa này để đốt cây nến phục sinh, cây nến này
tượng trưng Chúa Cứu Thế là Ánh Sáng. Trong phần này là phần
long trọng và vui mừng tuyên bố việc Chúa sống lại với bài ca
"Exsultet"
2. Phụng Vụ Lời Chúa: Lời Chúa được diễn tả lại quang cảnh tổng quát
bao gồm toàn thể lịch sử Kinh Thánh, từ nguyên thủy đến Vượt Qua
của Chúa Kitô.
3. Phụng Vụ Thánh Tẩy (Làm Phép Nước): Nước là dấu hiệu của sự
sống, nước thánh này dùng để cử hành Bí Tích Rửa Tội. Trong dịp
này các giáo hữu tuyên xưng lại đức tin.
4. Phụng Vụ Thánh Thể.

✠ **Ngày Chúa Nhật là ngày chính thức cử hành Thánh Lễ Phục
Sinh.** Ngày vui mừng này kéo dài trong năm mươi ngày của Mùa Phục
Sinh mà các giáo phụ bày tỏ nỗi niềm vui mừng như sau: "Năm mươi
ngày vui thoảng qua như trong một ngày."

(Phó Tế J.B. Huỳnh Mai Trác)

Ngôi Mộ Trống

1. Ba môn đệ, chứng nhân của ngôi mộ trống, được Tin Mừng Gio-an đề cập đến, tượng trưng cho các khía cạnh hoặc chặng đường đức tin vào màu nhiệm Phục Sinh của các môn đệ. Trước tiên là bà Ma-ri-a Mác-đa-la. Bà đi đến mộ "vào sáng sớm, lúc trời còn tối". Nếu Đức Giê-su đã chiến thắng sức mạnh của tối tăm, thì con người vẫn còn chìm đắm trong bóng đêm tăm tối. Bà thấy tảng đá đã lăn khỏi mộ: đây là dấu chỉ đầu tiên khiến bà bối rối. Bà là người phụ nữ đầu tiên bập bẹ tuyên xưng niềm tin của mình. Vì bà vẫn ở lại bên cạnh mộ của Đức Giê-su sau khi các môn đệ khác bỏ đi, nên Người cho bà được đặc ân nhận biết Đấng Phục Sinh và tuyên xưng Người là Chúa : "Ráp-bu-ni" (nghĩa là "Lạy Thầy").

2. Ngay sau đó, bà vội vã chạy về báo cho ông Si-môn Phê-rô và "người môn đệ Đức Giê-su yêu quý" - truyền thống hiểu là thánh Gio-an tông đồ. "Cả hai cùng chạy ra mộ, nhưng môn đệ kia chạy nhanh hơn Phê-rô." Một dấu chỉ tượng trưng mới, chỉ những cuộc hành trình đức tin khác nhau. Phê-rô chạy chậm hơn, đây là một cách nói nhắc lại rằng cho tới lúc ấy, ngài là con người chậm hiểu và niềm tin bị chao đảo. Là lãnh tụ của Nhóm Mười Hai, ngài vào bên trong ngôi mộ trước và xác nhận rằng xác Đức Giê-su không thể bị lấy cắp được. Lúc bấy giờ Phê-rô là một con người quyết đoán và đáng cho ta tin cậy, và đó là bước khởi đầu của đức tin tuy chưa gắn bó mật thiết với tất cả tâm hồn.

3. Thánh Gio-an, chứng nhân thứ ba, chạy nhanh hơn. Tôn trọng quyền ưu tiên của thánh Phê-rô, nhưng ngài nhanh chóng hiểu những dấu chỉ đang có trước mặt ngài : "Ông đã thấy và đã tin." Thánh Gio-an là một con người trực giác, một trực giác phát sinh do lòng yêu mến đối với Đức Giê-su và không hề bận tâm vì những lý lẽ dài dòng. Ngay lập tức ngài hiểu rằng, nếu thân xác Đức Giê-su không còn ở đó nữa, là vì Người đang sống lại. Thánh Gio-an nhìn thấy những dấu chỉ nơi con mắt đức tin.

4. Trong Giáo Hội ngày nay, các đặc sủng rất khác nhau của Phê-rô (mục tử, tiến sĩ, ...) và Gio-an (các nhà linh đạo, chiêm niệm, ngôn sứ, ...) vẫn hết sức cần thiết. Chúng ta có xác tín như vậy không ?

Lm Ignatio Hồ Văn Xuân

Chiếc Cầu Thập Giá

Một đoàn người vác thập giá của mình và bước đi cực nhọc với sức nặng của cây thập giá để trên vai. Có một người vác một cây thập giá khá dài, không lường lự ông của nặng. Sau cuộc hành trình đến trước một vực thẳm. cây cầu nào để qua bên bên cạnh Chúa và hưởng một lúc do dự, không ai đặt cây thập giá của mình lưng lưng thay, chúng vừa khít thẳm, chỉ riêng cây thập là hụt và người vác nó với niềm tuyệt vọng.

bớt đi một khúc cho bớt khá lâu, đoàn người Tại đây, không có một kia là nơi được sống niềm vui muôn đời. Sau bảo ai, mọi người đều bắc qua vực thẳm. Lạ với bề ngang của vực giá bị cửa bớt cho hẹp phải đứng lại bên kia

Có ai trong chúng ta đã không một lần gặp đau khổ, thất vọng trong cuộc sống. Được tạo dựng để sống hạnh phúc nhưng đau khổ đã trở thành luật của cuộc sống. Điều đau khổ hơn nữa là chúng ta hiểu được nguồn gốc của đau khổ. Đức Kitô đã đến trong thế gian, Ngài đã sống như một con người đau khổ, thế nhưng Ngài không bao giờ nói đến nguyên nhân của đau khổ. Vác lấy thập giá, chết treo trên thập giá, Ngài đã biến thập giá thành con đường dẫn đến Phục Sinh. Thập giá đã trở thành chiếc cầu nối liền sự chết và sự sống. Qua cái chết của Đức Kitô trên thập giá, ánh sáng đã chiếu rọi vào từng nơi của con người. Từ nay, thập giá không còn là chướng ngại trong cuộc sống nhưng là con đường dẫn đến sự sống đích thực.

Lạy Chúa, con biết rằng Chúa không bao giờ gửi đến một thập giá nặng hơn sức mạnh và dài hơn đời của con. Thế nhưng đã không biết bao nhiêu lần con đã nổi loạn và với ném thập giá khỏi chặng đường con đi. Xin ban thêm sức mạnh và ánh sáng để đời con biết chấp nhận cuộc sống và vui vẻ tiến bước theo Chúa. AMEN.

THỨ SÁU TUẦN THÁNH

Bài đọc hôm nay là bài "thi ca 4 của người đầy tớ" coi như là tuyệt phẩm của Isaia 2, là một đoạn văn mang màu sắc huyền bí và cảm động nhất trong Cựu Ước.

Hình ảnh của người đầy tớ chịu thống khổ đây là dân Israel bị lưu đày chịu khổ, nhưng rồi được Thiên Chúa giải thoát, ban cho vinh hiển để được Chúa tuyên dương là chứng nhân của Chúa cho hết mọi dân nước. Các giáo phụ dần bỏ đi ý nghĩa chỉ dân Israel, mà xác định rõ đây là bài sách Tiên tri loan báo về Chúa Cứu Thế. Tiên tri báo rõ đây chỉ về sự Thương khó và Phục Sinh của Đức Kitô. Do đó, giáo truyền thường gọi bài thi ca 4 của người đầy tớ này là cuốn Phúc Âm thứ V.

Trong loại thi ca này có nhiều tiếng nói xen lẫn nhau, khi thì là lời của Đức Giê-vê phán, lúc lại là tiếng của dân chúng, có hồi thì là một người kể chuyện.

Đức Giê-vê tuyên bố sẽ tôn vinh sự vinh hiển chưa từng có, mà Chúa Giê-vê ân thưởng cho người đầy tớ, và nhờ đó ta mới hiểu được cái giá trị của sự Thương khó.

Tiên vãn là dân chúng thắc mắc để tự vấn và tự giác : Tại sao một nhân vật thế ấy phải chịu khổ quá đỗi và bị Thiên Chúa hoàn toàn bỏ rơi như vậy? Người như thế bị Chúa phạt ư?

Không phải vậy đâu, chính là vì tội lỗi của chúng dân, chính vì Người muốn gánh vác tội lỗi của mọi người, đền thay tội lỗi thế nhân. Nhân vật đó là Israel bị Chúa bỏ rơi nhưng rồi Chúa lại ầu yếm và ban cho Israel là môi giới thông ơn Chúa cho mọi người. Chính vì tự hiến thân gánh tội đời mà nhân vật đó phải chịu thương khổ để rồi lại hưởng đạt vinh quang.

Chúa Giê-su đã từng nói "Con Người đến không phải để được phục vụ mà là để phục vụ và để hiến mạng sống mình làm giá cứu chuộc mọi người" Và trong bữa tiệc ly Chúa đã mượn ý nghĩa của lời tiên tri mà phán "Này là Mình Thầy sẽ bị nộp vì các con" và "Này là Máu Thầy sẽ đổ ra để chuộc tội các con!" Người kể chuyện diễn tả về sự Thương Khó của người đầy tớ Chúa ...Sau cùng chính Chúa Giê-vê tuyên dương đầy tớ trung tín của Người. Lời Chúa Giê-vê nhằm ngụ chỉ:

Con Chiên Thiên Chúa xóa tội trần gian và cho thấy ý nghĩa của đoạn sách Tông Đồ Công Vụ, khi Thánh Philipphê đi đường gặp viên sĩ quan người xứ Ethiopia đang đọc đoạn sách Isaia II này, thì đã giải lý cho ông hiểu và tin vào Đức Kitô chịu chết và sống lại ... để ông tin và chịu Rửa Tội liền khi ấy.

Lm Ignatio Hồ Văn Xuân

CHÚA NHẬT LỄ LÁ

(Lc. 23:1-49)

Ngày thứ nhất Chúa sai môn đệ Đến làng kia cột để mượn lừa, Chúa cưỡi lên về hiên từ, Tiến đi về phía đền thờ salem. Đám quần chúng với niềm hy vọng, Người vẫy lá, kè reo mừng Đấng nhân danh Chúa đến cùng chúng tôi. Hôm nay ta mừng vui rước Chúa Quyết tâm làm chứng tá cho Người Tuyên xưng Chúa khắp mọi nơi Bằng gương bác ái, bằng đời thiện lương.

Tài Chánh 2007

	Tháng	Thu	Chi
	Ba	\$897.00	\$596.91

	Cha : Trần Đức Phương	(206)334-8422
	Chủ Tịch: Nguyễn Thành Chiêu bdh_cdmartin@yahoo.com	754-0865